Diumenge 3 (B) d'Advent

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,6-8.19-28): Esdevingué un home enviat de Déu, de nom Joan. Aquest vingué per a testimoniatge, per testimoniar sobre la llum, a fi que tots creguessin per ell. No era ell la llum, sinó qui havia de testimoniar sobre la llum.

Aquest és el testimoniatge de Joan, quan els jueus des de Jerusalem enviaren a ell sacerdots i levites perquè l'interroguessin: «¿Tu, qui ets?». I ell confessà i no negà, i confessà: «Jo no soc el Crist». I li preguntaren: «Qui ets, doncs? ¿Ets tu Elies?». I diu: «No soc jo». «¿Ets tu el Profeta?». I respongué: «No». Li digueren, doncs: «Qui ets?, perquè puguem donar resposta als qui ens han enviat. Què dius de tu mateix?». Digué: «Jo soc la veu del qui clama en el desert: Adreceu el camí del Senyor, com digué el profeta Isaïes». I els qui havien estat enviats eren dels fariseus. I l'interrogaren, dient-li: «Per què bateges, doncs, si tu no ets el Crist, ni Elies, ni el profeta?». Els contestà Joan, dient: «Jo batejo amb aigua; enmig de vosaltres està aquell que vosaltres no coneixeu, el qui ha de venir després de mi, del qual jo no soc digne de deslligar-li la corretja de la sandàlia». Tot això va succeir a Betània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Enmig de vosaltres està aquell que vosaltres no coneixeu, el qui ha de venir després de mi»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, al bell mig de l'Advent, rebem una invitació a l'alegria i a l'esperança: «Viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió» (1Te 5,16-17). El Senyor és a prop: «Filla meva, el teu cor és el cel per a Mi», li diu Jesús a santa Faustina Kowalska (i, certament, el Senyor ho voldria repetir a cadascun dels seus fills). És un bon moment per pensar en tot el que Ell ha fet per nosaltres i donar-li gràcies.

L'alegria és una característica essencial de la fe. Sentir-se estimat i salvat per Déu és un gran goig; saber-nos germans de Jesucrist que ha donat la seva vida per nosaltres és el motiu principal de la joia cristiana. Un cristià abandonat a la tristesa tindrà una vida espiritual raquítica, no arribarà a veure tot el

que Déu ha fet per ell i, per tant, serà incapaç de comunicar-ho. L'alegria cristiana brolla de l'acció de gràcies, sobretot per l'amor que el Senyor ens manifesta; cada diumenge ho fem comunitàriament en celebrar l'Eucaristia.

L'Evangeli ens ha presentat la figura de Joan Baptista, el precursor. Joan gaudia de gran popularitat entre el poble senzill; però, quan li pregunten, ell respon amb humilitat: «No soc jo...» (cf. Jn 1,21); «Jo batejo amb aigua; enmig de vosaltres està aquell que vosaltres no coneixeu, el qui ha de venir després de mi» (Jn 1,26-27). Jesucrist és Aquell a qui esperen; Ell és la Llum que il·lumina el món. L'Evangeli no és un missatge estrany, ni una doctrina entre tantes, sinó la Bona Notícia que omple de sentit tota vida humana, perquè ens ha estat comunicada per Déu mateix que s'ha fet home. Tot cristià està cridat a confessar Jesucrist i a ser testimoni de la seva fe. Com a deixebles del Crist, estem cridats a aportar el do de la llum. Més enllà de les paraules, el millor testimoniatge, és i serà l'exemple d'una vida fidel.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «I precisament perquè resulta difícil distingir la paraula de la veu, varen prendre Joan pel Messies. La veu va ser confosa amb la paraula: però la veu es va reconèixer a si mateixa, per no ofendre la paraula. Va dir: 'No sóc el Messies, ni Elies, ni el Profeta'» (Sant Agustí)

- «Per a tenir l'alegria en la preparació del Nadal, primer, pregar. Segon: donar gràcies al Senyor. Tercer, pensar com puc anar a la trobada dels altres, duent una mica d'unció, de pau, d'alegria. Aquesta és l'alegria del cristià» (Francesc)

- «Després d'haver acceptat de donar-li el baptisme a la fila dels pecadors, Joan Baptista va veure i va mostrar Jesús com 'l'Anyell de Déu que lleva els pecats del món' (Jn 1,29). Així manifesta que Jesús és a la vegada el Servidor sofrent que es deixa dur a l'escorxador sense obrir la boca (Is 53,7) i porta el pecat de les multituds i l'anyell pasqual, símbol de la redempció d'Israel, llavors de la primera Pasqua (Ex 12,3-14). Tota la vida del Crist expressa la seva missió: 'servir i donar la vida en rescat per la multitud' (Mc 10,45)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 608)